

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מירא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
המשכיר בית לחבירו - על השוכר לעשות לו מזוזה, וכשהוא יוצא - לא יטלנה בידו ויוצא. ומנכרי - נוטלה בידו ויוצא.	תנו רבנן:											■ ◇
ומעשה באחד שנטלה בידו ויצא, וקבר אשתו ושני בניו.												O
מעשה לסתור?												⋈
ארישא.	רב ששת:											!
הזבל של בעל הבית ואין לשוכר אלא היוצא מן התנור ומן הכירים בלבד.												■ <
במאי עסקינן?												^
אלימא בחצר דאגיר ליה לשוכר, ותורי דשוכר												!
אמאי של בעל הבית?												⋈
אלא בחצר דלא אנרא לשוכר, ותורי דמשכיר												!
פשיטא												⋈
לא צריכא, בחצר דמשכיר, ותורי דאתו מעלמא קמו בה.												! ◇
מסייע ליה לרבי יוסי ברבי חנינא												■
חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו.	דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:											■ ■ ◇
אם אמר כל מציאות שיבאו לתוכו היום תקנה לי חצרי - לא אמר כלום.	מיתיבי:											⋈
ואם איתא להא דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:												⋈
חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו	[רבי יוסי ברבי חנינא]											■ ⋈
אמאי לא אמר כלום?												⋈
הכא במאי עסקינן - בחצר שאינה משתמרת.												! ◇
אי הכי, אימא סיפא:												⋈
יצא לו שם מציאה בעיר - דבריו קיימין.	[סיפא]											■ ⋈
ואי בחצר שאינה משתמרת כי יצא לו שם מציאה בעיר מאי הוי?												⋈
כיון דיצא לו שם מציאה בעיר - מיבדל בדילי אינשי מינה, והויא לה כחצר המשתמרת.												! ◇
זבל היוצא מן התנור ומן הכירים והקולט מן האויר - הרי הוא שלו, ושכרפת ושכחצר - של בעל הבית.	מיתיבי:											■ ⋈
ואם איתא להא דרבי יוסי ברבי חנינא												⋈
דאמר: חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו	דאמר: [רבי יוסי ברבי חנינא]											■ ⋈
קולט מאויר אמאי הרי הוא שלו? אויר חצרו הוא												⋈
במדביק כלי בשולי פרה.	אביי:											! ◇
אויר שאין סופו לנוח לאו כמונה דמי.	רבא:											! ◇
ומי פשיטא ליה לרבא? והא מיבעי בעי לה												⋈
זרק ארנקי בפתח זה ויצאתה בפתח זה, מהו? אויר שאין סופו לנוח כמונה דמי, או לאו כמונה דמי?	דבעי רבא:											^ ⋈

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
התם לא מיפסק ולא מידי, הכא מיפסק כלי.												!	◇	קב.
ושברפת ושבחצר הרי אלו של בעל הבית.													◇	קב.
תרת?!												!	◇	קב.
הכי קאמר: ושברפת שבחצר הרי אלו של בעל הבית.	אביי:												◇	קב.
זאת אומרת, המשכיר חצירו סתם - לא השכיר רפת שבה.	רב אשי:												◇	קב.
יוני שובך ויוני עלייה חייבות בשילוח, ואסורות בגזל מפני דרכי שלום.	מיתבי:												◇	קב.
ואם איתא להא דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:													◇	קב.
חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו	[רבי יוסי ברבי חנינא]												◇	קב.
קרי כאן (דברים כ"ב) כי יקרא - פרט למזומן													◇	קב.
ביצה ביציאת רובה הוא דאיחיבה לה בשילוח, ומיקנא לא קניא עד דנפלה לחצרו. וכי קתני חייבות בשילוח - מקמי דתיפול לחצירו.	רבא:												◇	קב.
אי הכי, אמאי אסורות משום גזל?													◇	קב.
אאמן.													◇	קב.
ואיבעית אימא: לעולם אביצים, ומדנפיק רובה דעתיה עלוה.													◇	קב.
אסור לזכות בביצים כל זמן שהאם רובצת עליהם, שנאמר (דברים כ"ב) שלח תשלח את האם, והדר, את הבנים תקח לך	והשתא דאמר רב יהודה אמר רב:												◇	קב.
אפילו תימא דנפלה לה לחצרו, כל היכא דאיהו מצי זכי ליה - חצרו זכיא ליה, וכל היכא דאיהו לא מצי זכי ליה - חצרו נמי לא זכיא ליה.													◇	קב.
אי הכי, אסורות בגזל מפני דרכי שלום? אי דשלחה - גזל מעליא הוא, אי דלא שלחה - הא בעי שלוחה, בקטן דלאו בר שילוח הוא.													◇	קב.
קטן בר דרכי שלום הוא?													◇	קב.
הכי קאמר: אביו של קטן חייב להחזיר לו מפני דרכי שלום.													◇	קב.
המשכיר בית לחבירו לשנה, נתעברה השנה - נתעברה לשוכר. השכיר לו להדשים, נתעברה השנה - נתעברה למשכיר.													◇	קב.
מעשה בציפורי באחד ששכר מרחץ מחבירו בשנים עשר זהב לשנה, מדינר זהב לחדש, ובא מעשה לפני רבן שמעון בן גמליאל ולפני רבי יוסי													◇	קב.
יחלוקו את חדש העיבור.	ואמר: [רבן שמעון בן גמליאל ולפני רבי יוסי]												◇	קב:
מעשה לסתור?													◇	קב.
ואם אמר לו: בשנים עשר זהובים לשנה מדינר זהב לחדש - יחלוקו. ומעשה נמי בציפורי, באחד ששכר מרחץ מחבירו בשנים עשר זהובים לשנה מדינר זהב לחדש, ובא מעשה לפני רבן שמעון בן גמליאל ולפני רבי יוסי, ואמר: יחלוקו את חדש העיבור.													◇	קב:
אי הואי התם הוה יחובנא ליה כוליה למשכיר.	רב:												◇	קב:
מאי קא משמע לן - תפוס לשון אחרון, הא אמר רב חדא זימנא													◇	קב:
אסתירא מאה מעי - מאה מעי, מאה מעי אסתירא - אסתירא.	דאמר רב הונא: אמרי בי רב:												◇	קב:
אי מהתם הוה אמינא: פרושי קא מפרש, קמשמע לן.													◇	קב:
בבא באמצע חדש עסקינו. אבל בא בתחלת חדש - כוליה למשכיר, בא בסוף חדש - כוליה לשוכר.	שמואל:												◇	קב:

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ■ † קושיא- challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מי אמר שמואל לא אמרין תפוס לשון אחרון?											‡		קב:	
כור בשלשים אני מוכר לך - יכול לחזור בו אפילו בסאה אחרונה. כור בשלשים, סאה בסלע אני מוכר לך - ראשון ראשון קנה	והא רב ושמואל דאמרי תרויהו:										‡	◊	קב:	
התם טעמא מאי - משום דתפיס, הכא נמי קא תפיס.											!	◊	קב:	
קרקע בחזקת בעליה קיימת.	רב נחמן:											■	◊	קב:
מאי קא משמע לן - תפוס לשון אחרון, היינו דרב												‡	קב:	
אף על גב דאפיך מיפך.												!	קב:	
שוכר אמר נתתי, ומשכיר אמר לא נטלתי, על מי להביא ראיה?	בעו מיניה מרבי ינאי:											^	◊	קב:
אימת? אי בתוך זמנו - תנינא, אי לאחר זמנו - תנינא.												‡	קב:	
מת האב בתוך שלשים יום - בחזקת שלא נפדה עד שיביא ראיה שנפדה, לאחר שלשים יום - בחזקת שנפדה עד שיאמרו לו שלא נפדה.	דתנן:											■	‡	קב:
לא צריכא, ביומא דמשלם זמניה. מי עביד איניש דפרע ביומא דמשלם זמניה, או לא?												!	◊	קב: